

रविवारी ऑगस्ट 30, 2026

विषय — ख्रिस्त येशू

सोनेरी मजकूर: योहान 10: 30

"माझा पिता आणि मी एक आहोत." ख्रिस्त येशू

उत्तरदायी अध्ययन: यशया 7: 14

यशया 11: 2, 5

यशया 9: 2, 6

- ¹⁴ तेव्हा देव माझा प्रभु तुला स्वतः हून चिन्ह देईल. त्या कुमारिकेकडे पाहाती गर्भवती आहे. ती मुलाला जन्म देईल. ती त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवील.
- ² परमेश्वराचा आत्मा त्या मुलात असेल. तो आत्मा त्याला सुज्ञपणा, समजूत, मार्गदर्शन आणि सामर्थ्य देईल. हा आत्मा परमेश्वराला जाणून घेण्यास व श्रद्धा ठेवण्यास त्या मुलाला शिकवील.
- ⁵ चांगलपणा व प्रामाणिकपणा ह्या मुलाला सामर्थ्य देईल. ते त्याचे संरक्षक कवच असतील.
- ² आता तेथील लोक अधोलोका सारख्या अंधकारात दिवस कंठीत आहेत पण ते तेजस्वी प्रकाश पाहतील. पाताळासारख्या अंधकारमय प्रदेशात सध्या ते लोक राहत आहेत पण त्यांना तेजस्वी प्रकाश दिसेल.
- ⁶ असामान्य बालकाच्या जन्माच्यावेळी ह्या गोष्टी घडतील. देव आम्हाला पुत्र देईल. हा पुत्र लोकांच्या नेतृत्वाची जबाबदारी घेईल.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. लूक 4: 14 (से :), 16-18, 20, 21

¹⁴ मग आत्म्याच्या सामर्थ्यात येशू गालीलास परतला

- 16 मग तो नासरेथला गेला. जेथे तो लहानाचा मोठा झाला होता, आणि शब्बाथ दिवशी त्याच्या प्रथेप्रमाणे तो सभास्थानात गेला, तो वाचण्यासाठी उभा राहिला,
- 17 आणि यशया संदेष्ट्याचे पुस्तक त्याला देण्यात आले. त्याने ते पुस्तक उघडले आणि जो भाग शोधून काढला, त्या ठिकाणी असे लिहिले आहे:
- 18 प्रभूचा आत्मा मजवर आहे, कारण त्याने मला अभिषेक केला आहे, यासाठी की, गरिबांना सुवार्ता सांगण्यासाठी बंदीवान म्हणून नेलेल्यांस स्वातंत्र्याची घोषणा करण्यासाठी, आंधळ्यांना दृष्टि मिळावी व त्यांनी बघावे यासाठी, जुलूम होणाऱ्यांची सुटका करण्यासाठी.
- 20 मग त्याने पुस्तक बंद केले आणि सेवकाला परत दिले व तो खाली बसला. सभास्थानातील प्रत्येक जण त्याच्याकडे रोखून पाहत होता.
- 21 त्याने त्यांच्याशी बोलण्यास सुरुवात केली: तुमच्या ऐकण्यामुळे आज हे शास्त्रवचन पूर्ण झाले.

2. मत्तय 9: 2-8

- 2 तेव्हा काही लोकांनी पक्षघात झालेल्या मनुष्याला येशूकडे आणले. तो मनुष्य बाजेवर पडून होता. येशूने त्यांचा विश्वास पाहून त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हटले. तरुण मुला, काळजी करू नकोस. तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
- 3 नियमशास्त्राच्या काही शिक्षकांनी हे ऐकले आणि ते आपसात म्हणाले, हा मनुष्य तर ईश्वराची निंदा करीत आहे.
- 4 त्यांचे विचार ओळखून येशू म्हणला, तुमच्या अंतःकरणात तुम्ही वाईट विचार का करता?
- 5 कारण, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे असे म्हणणे, किंवा उठून चालू लाग, असे म्हणणे यातून कोणते सोपे आहे?
- 6 परंतु तुम्ही हे समजून घ्यावे की, मनुष्याच्या पुत्राला, पृथ्वीवर पापाची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे. मग येशू त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हणाला, उठ! आपला बिछाना घे आणि घरी जा.
- 7 मग तो उठून आपल्या घरी गेला.
- 8 लोकांनी हे पाहिले व ते थक्क झाले आणि ज्या देवाने मनुष्यास असा अधिकार दिला त्याचा त्यांनी गौरव केला.

3. मार्क 5: 22-24 (से ;), 35 (तिथे), 36, 38-42

- 22 यार्ईर नावाचा यहूद्यांच्या सभास्थानाचा एक अधिकारी तेथे आला. यार्ईराने येशूला पाहिले तेव्हा तो त्याच्या पाया पडला.
- 23 आणि आग्रहाने विनंति करून त्याला म्हणाला, माझी लहान मुलगी मरावरायस टेकली आहे. मी विनंती करतो की आपण येऊन तिला बरे वाटावे म्हणून तिच्यावर हात ठेवावा.
- 24 येशू त्याच्याबरोबर गेला.

- 35 ... तो हे बोलत असता सभास्थानातील अधिकाऱ्याच्या घरून काही माणसे निरोप घेऊन आली. ती
म्हाणाली, तुमची मुलगी मेली आहे. गुरुजींना का त्रास देता?
- 36 येशूने त्यांचे बोलणे ऐकले आणि तो यहूद्यांच्या सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याला म्हणाला, भिऊ नको,
फक्त विश्वास धर.
- 37 येशूने फक्त पेत्र, याकोब आणि याकोबाचा भाऊ योहान यांनाच आपल्याबरोबर येऊ दिले.
- 38 ते त्या अधिकाऱ्याच्या घरी आले. त्याने लोकांने मोठ्याने आकांत करताना व रडताना पाहिले.
- 39 तो आत गेला आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही लोक रडून असा गोंधळ का करीत आहात? ही मुलगी
मेलेली नाही. ती झोपली आहे.
- 40 ते सर्व त्याला हसले. त्याने सर्व लोकांना बाहेर घालवून दिले व मुलीचे आईवडील व जे त्याच्याबरोबर
होते त्यांना घेऊन जेथे मुलगी होती तेथे आत गेला.
- 41 त्याने मुलीचा हात धरला आणि म्हणाला, तलीथा कूम म्हणजे लहान मुली मी तुला सांगतो, ऊठ.
- 42 ती लहान मुलगी लगेच उठली आणि सभोवती फिरू लागली ते फार आश्चर्यचकित झाले.

4. योहान 10: 27-29

- 27 माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात. मी त्यांना ओळखतो. आणि ती माझ्यामागे येतात.
- 28 मी माझ्या मेंढरांना अनंतकाळचे जीवन देतो. ती कधीच मरणार नाहीत. आणि त्यांना कोणीच माझ्या
हातून हिरावून घेणार नाही.
- 29 माझ्या पित्याने माझी मेंढरे माझ्या हाती दिली आहेत. तो सर्वांहून थोर आहे. माझ्या पित्याच्या हातून
ती कोणी हिरावून घेणार नाही.

5. मार्क 8: 27 (से :), 29 (से 1st), 29 (ज्यांना)-31

- 27 मग येशू व त्याचे शिष्य फिलीप्पै कैसरीयाच्या आसपासच्या खेड्यात गेले. वाटेत त्याने त्याच्या
शिष्यांस विचारले, लोक मला कोण म्हणून ओळखतात?
- 28 त्यांनी त्याला उत्तर दिले, काही जण म्हणतात, तुम्ही बाप्तिस्मा करणारा योहान आहात तर इतर काही
एलीया समजतात, तर दुसरे काही तुम्ही संदेष्ट्यांपैकी एक आहा असे म्हणतात.
- 29 मग येशूने त्यांना विचारले, तुम्हांला मी कोण आहे असे वाटते? पेत्राने उत्तर दिले, तू ख्रिस्त आहेस.
- 30 येशू शिष्यांना म्हणाला, मी कोण आहे हे कोणालाही सांगू नका.
- 31 तो त्यांना शिकवू लागला, मनुष्याच्या पुत्राने पुष्कळ दुःख भोगावे. वडील, मुख्य याजक,
नियमशास्त्राचे शिक्षक यांजकडून नाकारले जावे, त्याला जिवे मारले जावे व तिसऱ्या दिवशी त्याने
पुन्हा उठावे हे होणे अगत्याचे आहे.

6. मत्तय 27: 1, 2 (से 2nd), 35 (से 1st), 51, 52, 53 (आणि दिसले), 54

- 1 जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा सर्व मुख्य याजक व वडीलजन यांनी येशूविरूद्ध कट केला. आणि कशा प्रकारे येशूला ठार मारायचे याचा विचार केला.
- 2 त्यांनी येशूला साखळदंडानी बांधून दूर नेले व राज्यपाल पिलाताच्या स्वाधीन केले.
- 35 त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले.
- 51 त्याचवेळी, येशू मेल्याबरोबर मंदिरातील पडदा वरपासून खालपर्यंत दुभागला गेला, भूकंप झाला, खडक फुटले.
- 52 कबरी उघडल्या, आणि देवाचे बरेच लोक जे मरण पावले होते, ते उठविले गेले.
- 53 ... आणि अनेक लोकांनी त्यांना पाहिले.
- 54 सेनाधिकारी व त्याच्याबरोबर येशूवर जे शिपाई पहारा देत होते त्यांनी भूकंप व जे काही घडले ते पाहिले. आणि ते फार भ्याले. ते म्हणाले, हा मनुष्य खरोखर देवाचा पुत्र होता.

7. मत्तय 28: 1-3, 5, 6 (से 1st.), 9

- 1 शब्बाथवारानंतरचा पहिला दिवस आला. पहाटेस मरीया मगदालिया, मरीया नावाची दुसरी स्त्री कबर पाहावयास तेथे गेल्या.
- 2 त्यावेळी तेथे मोठा भूकंप झाला. देवाचा दूत स्वर्गातून तेथे आला. तो देवदूत कबरेकडे गेला. त्याने कबरेच्या तोंडावरची धोंड बाजूला केली. नंतर तो देवदूत त्या घोंडेवर बसला.
- 3 चमकणाऱ्या विजेसारखा तो देवदूत दिसत होता. त्याचे कपडे बर्फासारखे शुभ्र होते.
- 5 देवदूत म्हणाला, भिऊ नका, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते त्या येशूला तुम्ही पाहत आहात.
- 6 पण तो तेथे नाही. तो म्हणाला होता, त्याप्रमाणे त्याला मरणातून उठविण्यात आले आहे.
- 9 अचानक येशू त्यांना भेटला आणि तो त्यांना म्हणाला, शांती असो. त्या त्याच्याजवळ आल्या. त्यांनी त्याचे पाय धरले आणि त्याची उपासना केली.

8. लूक 24: 46, 48, 50-53

- 46 मग तो त्यांना म्हणाला, असे लिहिले आहे की, ख्रिस्ताने दुःख भोगावे आणि मेलेल्यांतून तिसऱ्या दिवशी उठावे.
- 48 या गोष्टींचे तुम्ही साक्षी आहात.
- 50 नंतर तो त्यांना बाहेर दूरवर बेथानीपर्यंत घेऊन गेला आणि त्याने हात वर करून आशीर्वाद दिला.
- 51 तो त्यांना आशीर्वाद देत असतानाच तो त्यांना सोडून गेला. आणि त्याला स्वर्गात घेण्यात आले.
- 52 नंतर त्यांनी त्याची उपासना केली व ते मोठ्या आनंदाने यरुशलेमाला परतले.
- 53 आणि देवाची सतत स्तुति करीत ते मंदिरात राहिले.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 583: 10-11

ख्रिस्त. देवाचे दिव्य प्रकटीकरण, जे देहधारी पापांचा नाश करण्यासाठी देहधारी होते.

2. 315: 3-10

आमच्या गुरुंचे ते वचन, "मी आणि माझा पिता एक आहोत," याने त्यांना रब्बींच्या पांडित्यपूर्ण धर्मशास्त्रापासून वेगळे केले. ईश्वराविषयीची त्यांची अधिक चांगली समज त्यांच्यासाठी एक चपराक होती. त्यांना केवळ एकाच मनाची जाणीव होती आणि त्यांनी इतर कोणत्याही मनावर दावा केला नाही. त्यांना माहित होते की 'अहं' हे शरीर नसून मन आहे आणि जड वस्तू, पाप व दुष्टता हे मन नाहीत; आणि या दिव्य विज्ञानाच्या त्यांच्या समजुतीमुळे त्यांच्यावर त्या काळातील शाप ओढवला गेला.

3. 145: 32-12

आमच्या गुरुंनी आपल्या शिष्यांना सांगितलेला श्रद्धेचा पहिला सिद्धांत रोग बरे करणे हा होता, आणि त्यांनी आपल्या कृतीतून आपली श्रद्धा सिद्ध केली. प्राचीन ख्रिस्ती लोक रोग बरे करणारे होते. ख्रिस्ती धर्माचा हा घटक का नाहीसा झाला आहे? कारण आपल्या धर्मप्रणाली कमी-अधिक प्रमाणात आपल्या वैद्यकीय प्रणालींद्वारे नियंत्रित आहेत. पहिली मूर्तिपूजा म्हणजे जड वस्तूंवरील श्रद्धा होती. धर्मशाळांनी ईश्वरावरील श्रद्धेऐवजी औषधांवरील श्रद्धेला प्रचलित केले आहे. जड वस्तू स्वतःचाच विसंवाद नष्ट करतील यावर विश्वास ठेवल्यामुळे, आरोग्य आणि सुसंवादाचा बळी दिला गेला आहे. अशा प्रणाली आध्यात्मिक शक्तीच्या चैतन्यापासून वंचित असतात, ज्याद्वारे भौतिक इंद्रियांना विज्ञानाचा सेवक बनवले जाते आणि धर्म ख्रिस्तसमान बनतो.

4. 145: 31-32

ख्रिश्चन सायन्सच्या धर्मशास्त्रामध्ये आजारी लोकांना बरे करण्याचा समावेश आहे.

5. 315: 11-24

लोकांच्या विरोधी आणि खोट्या दृष्टिकोनांनी ख्रिस्ताचे देवाबरोबरचे पुत्रत्व त्यांच्या जाणिवेपासून लपवून ठेवले होते. ते त्याचे आध्यात्मिक अस्तित्व ओळखू शकले नाहीत. त्यांची शारीरिक मने त्याच्याशी वैरभाव ठेवत होती. ख्रिस्त येशूने सादर केलेल्या देवाच्या आध्यात्मिक कल्पनेऐवजी, त्यांचे विचार नश्वर चुकांनी भरलेले होते. पापामुळे आपण देवाच्या प्रतिरूपाला पाहू शकत नाही, जे सत्याच्या आध्यात्मिक जाणिवेला अंधुक करते; आणि जेव्हा आपण पापावर विजय मिळवतो आणि मनुष्याचा वारसा, म्हणजेच देवाच्या पुत्रांचे स्वातंत्र्य, सिद्ध करतो, तेव्हाच आपल्याला या प्रतिरूपाची जाणीव होते.

येशूच्या आध्यात्मिक उगमाने आणि समजुतीने त्याला अस्तित्वाची तथ्ये सिद्ध करण्यास सक्षम केले—
आध्यात्मिक सत्य कसे भौतिक चुकांचा नाश करते, आजार बरे करते आणि मृत्यूवर विजय मिळवते हे
अकाट्यपणे सिद्ध करण्यास.

6. 398: 10-13

सभास्थानाच्या प्रमुखाच्या मुलीला, जिला लोक मेलेली म्हणत होते, पण जिच्याविषयी तो म्हणाला, "ती
मेलेली नाही, तर झोपली आहे," तिला तो सहज म्हणाला, "मुली, मी तुला सांगतो, उठ!"

7. 410: 4-14

येशू म्हणतो, "हेच सार्वकालिक जीवन आहे—आहे, होईल असे नाही"; आणि मग तो सार्वकालिक जीवनाची
व्याख्या त्याच्या पित्याचे आणि स्वतःचे वर्तमान ज्ञान, म्हणजेच प्रेम, सत्य आणि जीवनाचे ज्ञान, अशी करतो.
"हेच सार्वकालिक जीवन आहे, की त्यांनी तुला, एकुलत्या एका खऱ्या देवाला, आणि येशू ख्रिस्ताला, ज्याला
तू पाठवले आहेस, ओळखावे." पवित्र शास्त्र सांगते, "मनुष्य केवळ भाकरीनेच नव्हे, तर देवाच्या मुखातून
निघणाऱ्या प्रत्येक वचनाने जगेल," यावरून हे दिसून येते की सत्य हेच मनुष्याचे वास्तविक जीवन आहे; परंतु
मानवजात ही शिकवण व्यावहारिक बनवण्यास विरोध करते.

देवावरील आपल्या श्रद्धेची प्रत्येक परीक्षा आपल्याला अधिक सामर्थ्यवान बनवते .

8. 49: 14-25

चांगुलपणाचे नम्र प्रात्यक्षिक दाखवणारा, मानवाचा सर्वोच्च शिक्षक आणि मित्र, देवाबरोबर एकांतात
आपल्या पार्थिव नशिबाला सामोरा गेला. दया दाखवणारा कोणताही मानवी डोळा नव्हता, वाचवणारा
कोणताही हात नव्हता. ज्यांना त्याने आशीर्वाद दिला होता त्या सर्वांनी त्याला सोडून दिले होते; सत्तेच्या
सर्वोच्च पदावर असलेला, स्वर्गाच्या सर्वात मोठ्या जबाबदारीने युक्त, देवाचा हा विश्वासू रक्षक, अनंत
आत्म्याच्या नूतनीकरणाद्वारे रूपांतरित होण्यास तयार होता. त्याला हे सिद्ध करायचे होते की ख्रिस्त भौतिक
परिस्थितीच्या अधीन नाही, तर तो मानवी क्रोधाच्या आवाक्याबाहेर आहे, आणि सत्य, जीवन व प्रेमाद्वारे
पाप, आजारपण, मृत्यू आणि कबरेवर विजय मिळवण्यास समर्थ आहे.

9. 41: 22-25

ख्रिस्ती विज्ञानाला मिळणारा प्रतिसाद लोकांना समजण्यापूर्वीच येशूने पाहिला होता, पण या पूर्वज्ञानाने त्याला
अडथळा आणला नाही. त्याने आपले ईश्वरी कार्य पूर्ण केले आणि मग तो पित्याच्या उजवीकडे विराजमान
झाला.

10. 44: 7-10, 32-10

कबरीतील त्याच्या तीन दिवसांच्या कार्याने काळावर शाश्वततेची मोहोर उमटवली. त्याने जीवन अमर आहे आणि प्रेम द्वेषावर स्वामी आहे हे सिद्ध केले.

मार्गात खडकाळ भिंती होत्या आणि गुहेच्या तोंडावरून एक मोठा दगड लोटून द्यावा लागणार होता; परंतु येशूने प्रत्येक भौतिक अडथळ्यावर विजय मिळवला, पदार्थाच्या प्रत्येक नियमावर मात केली आणि एका उदात्त यशाच्या, एका शाश्वत विजयाच्या वैभवाने मुकुट घालून आपल्या अंधकारमय विश्रामस्थानातून बाहेर पडला.

आपल्या गुरुने मृत्यू आणि कबरेवरील आपल्या विजयाद्वारे दिव्य विज्ञानाचे पूर्णपणे आणि अंतिम प्रदर्शन केले. येशूचे कृत्य मानवांच्या प्रबोधनासाठी आणि संपूर्ण जगाला पाप, आजार आणि मृत्यूपासून वाचवण्यासाठी होते.

11. 54: 1-7

आपल्या मानवी जीवनाच्या विशालतेतून त्यांनी दिव्य जीवन प्रकट केले. आपल्या शुद्ध स्नेहाच्या विशालतेतून त्यांनी प्रेमाची व्याख्या केली. सत्याच्या समृद्धीने त्यांनी असत्यावर विजय मिळवला. जगाने त्यांची नीतिमत्ता न पाहिल्यामुळे ओळखली नाही; परंतु पृथ्वीने त्यांच्या गौरवशाली उदाहरणाने आणलेला सुसंवाद स्वीकारला.

12. 315: 29-7

मानवी दृष्टीस अंशतः मानवी रूप धारण करून (म्हणजे, जसे ते मानवी दृष्टीस दिसत होते), एका मानवी मातेच्या गर्भातून जन्मलेला येशू, आत्मा आणि देह, सत्य आणि असत्य यांच्यातील मध्यस्थ होता. दिव्य विज्ञानाचा मार्ग स्पष्ट करून आणि त्याचे प्रात्यक्षिक दाखवून, तो त्याचे वचन स्वीकारणाऱ्या सर्वांसाठी तारणाचा मार्ग बनला. त्याच्याकडून मानव वाईटापासून कसे सुटका करून घ्यावी हे शिकू शकतात. खरा मनुष्य विज्ञानाद्वारे त्याच्या निर्मात्याशी जोडलेला असल्यामुळे, मानवांना केवळ पापापासून दूर वळण्याची आणि नश्वर स्वत्वाची दृष्टी गमावण्याची गरज आहे, जेणेकरून त्यांना ख्रिस्त, खरा मनुष्य आणि त्याचे देवाशी असलेले नाते सापडेल आणि ते दैवी पुत्रत्व ओळखू शकतील.

13. 325: 10-19

कलस्सैकरांस पत्र (3:4) मध्ये पौल लिहितो: "जेव्हा ख्रिस्त, जो आपले जीवन आहे, प्रकट होईल, तेव्हा तुम्हीही त्याच्याबरोबर गौरवात प्रकट व्हाल." जेव्हा आत्मिक अस्तित्व त्याच्या सर्व परिपूर्णतेसह, सातत्यासह आणि सामर्थ्यासह समजले जाईल, तेव्हा मनुष्य देवाच्या प्रतिरूपात आढळेल. प्रेषितांच्या शब्दांचा निरपेक्ष अर्थ हा आहे: तेव्हा मनुष्य त्याच्या प्रतिरूपात, पित्याप्रमाणे परिपूर्ण, जीवनात अविनाशी, "ख्रिस्ताबरोबर देवामध्ये लपलेला" आढळेल—दैवी प्रीतीमध्ये सत्यासह, जिथे मानवी इंद्रियांनी मनुष्याला पाहिले नाही.

14. 264: 28-31

जेव्हा आपण ख्रिस्ती विज्ञानातील मार्ग शिकतो आणि मनुष्याच्या आध्यात्मिक अस्तित्वाला ओळखतो, तेव्हा आपण देवाची निर्मिती—पृथ्वी, स्वर्ग आणि मनुष्य यांचे सर्व वैभव—पाहू आणि समजू शकू.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6